

Αριθμός 206

ΟΙ ΠΕΡΙ ΙΑΤΡΩΝ (ΣΥΛΛΟΓΟΙ, ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΑΜΕΙΟΝ
ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ) ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 1967 ΚΑΙ 1970

Κανονισμοί δυνάμει του άρθρου 13 (1) (β).

Τò Συμβούλιον του Ιατρικού Σώματος άσκούν τάς εις αυτό χορηγουμένης έξουσίας υπό τής παραγράφου (β) του έδαφίου (1) του άρθρου 13 τών περι Ιατρών (Σύλλογοι, Πειθαρχία και Ταμείον Συντάξεων) Νόμων του 1967 και 1970 έκδίδει τούς άκολουθους Κανονισμούς οίτινες δύνανται νά αναφέρωνται ώς οί περι Ιατρικής Έπαγγελματικής Δεοντολογίας Κανονισμοί του 1972.

Κεφάλαιον Πρώτον

ΕΞΑΣΚΗΣΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Άρθρον 1ον

Ο Ιατρός είναι τεταγμένος εις τήν υπηρεσίαν τής υγείας τών πολιτών, ώς ατόμων και ώς συνόλου, και ώς έκ τούτου έπιτελεί λειτουργημα ρυθμιζόμενον διά του Νόμου και τών επαγγελματικών αυτού διατάξεων.

Άρθρον 2ον

Τò Ιατρικόν έπάγγελμα, ώς έκ τής φύσεώς του, είναι έλεύθερον έπάγγελμα. Τούτο άπαιτεί όπως ο Ιατρός έκτελεί τò έργον του ευσυνειδήτως, άνθρωπιστικώς και συμφώνως τών έπιταγών τών Ιατρικών ήθών και θεσμών.

Άρθρον 3ον

Ο Ιατρός όφείλει νά άποτελή υπόδειγμα έντίμου και άνεπιλήπτου ατόμου καθ' όλας τάς έκδηλώσεις του ιδιωτικού και δημοσίου αυτού βίου.

Πάσα πράξις ή παράλειψις άντικειμένη πρός τò καθήκον τούτου του Ιατρού έπισύρει καθ' αυτού κυρώσεις άνάλόγους πρός τήν βαρύτητα του παραπτώματος, συμφώνως πρός τάς σχετικές διατάξεις του κώδικος περι άσκήσεως του Ιατρικού επαγγέλματος και του περι Έγγραφής Ιατρών Νόμου (Κεφ. 250).

Άρθρον 4ον

Δέν έπιτρέπεται εις τόν Ιατρόν νά θυσιάξη τήν έπιστημονικήν και επαγγελματικήν αυτού άνεξαρτησίαν, τήν όποιαν δέον νά διαφυλάσση άκεράϊαν και άθικτον.

Άπαγορεύεται ό συνεταιρισμός ή οιαδήποτε άθέμιτος συνέργασία του Ιατρού μετά φαρμακοποιών ή άλλων προσώπων διά σκοπούς άπαράδεκτου χρηματισμού εις θάρος του άσθενούς.

Άπαγορεύεται ή συγκάλυψις ή καθ' οιονδήποτε τρόπον προστασία προσώπων πρός παράνομον άσκησιν τής Ιατρικής, ή οιαδήποτε συνεργασία ή σύμπραξις μετά τοιούτων προσώπων.

Άπαγορεύεται ή χρησιμοποίησις μεσαζόντων ή άλλων άθεμίτων ή άναξιοπρεπών μέσων πρός προσέλκυσιν πελατείας.

Κεφάλαιον Δεύτερον
ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ

Ἄρθρον 5ον

Ὁ ἰατρός ὀφείλει νὰ ἐπιδεικνύῃ πρὸς πάντας τοὺς ἀσθενεῖς ἴσην μέριμναν, ἐπιμέλειαν καὶ ἀφοσίωσιν, ἀδιαφόρως πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ τὴν κοινωνικὴν θέσιν ἐκάστου καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν προσωπικῶν αὐτοῦ αἰσθημάτων.

- (α) Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἰατρὸν νὰ διαθέτῃ τὰ μέσα καὶ τὰς δυνατότητας τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης πρὸς ἱκανοποίησιν ἀθεμίτων συμφερόντων.
- (β) Ἀπαγορεύεται ἡ ἐξ ἀμελείας ἢ πρὸς σκοπὸν παρανόμου κέρδους πρόκλησις τοξικομανίας.

Ἄρθρον 6ον

Ὁ ἰατρός ὑποχρεοῦται, ὅπως διευκολύνῃ συμβουλευτικὴν ἱατρικὴν γνωμοδότησιν ὅπως καὶ συγκρότησιν ἱατρικοῦ συμβουλίου, ὡς αἰσθητικὴν ζήτησιν τοῦτο ὁ ἀσθενὴς ἢ οἱ οἰκεῖοι αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7ον

Ὁ θεράπων ἰατρός ὀφείλει νὰ σέβεται τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσθενοῦς ὅπως ἀντικαταστήσῃ τούτον δι' ἄλλου ἰατροῦ.

Ἄρθρον 8ον

Ἐκαστος ἰατρός δύναται ν' ἀρνηθῇ ὑπηρεσίαν πρὸς ἀσθενῆ ἐξαιρουμένων περιπτώσεων ἐπείγουσας ἀνάγκης ἢ ἀνθρωπιστικοῦ καθήκοντος.

Κεφάλαιον Τρίτον
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ

Ἄρθρον 9ον

Ὁ ἰατρός ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ αὐστηρῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως τὸ ἱατρικὸν ἀπόρρητον, ἥτοι ὀφείλει νὰ εἶναι ἐχέμυθος, δι' ὅτιδήποτε περιῆλθεν εἰς γνῶσιν του κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του ἢ δι' ὅτιδήποτε ἐνεπιστεύθησαν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς ἰατροῦ. Ὅφειλε ἐπίσης νὰ διατηρῇ ἀπορρήτους οἰασδήποτε γραπτὰς πληροφορίας, σημειώσεις ἢ ἐκθέσεις διὰ τὸν ἀσθενῆ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἱατρικῶν ἐξετάσεων, ὡς ἐπίσης τὰς ἀκτινολογικὰς φωτογραφίας.

Τὸ ἀπόρρητον τοῦτο ὁ ἰατρός ὀφείλει νὰ διαφυλάσῃ καὶ ἔναντι τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

Νοεῖται ὅτι εἰς περίπτωσιν οἰασδήποτε συγκρούσεως μεταξὺ τῆς ἀνωτέρω προνοίας καὶ οἰασδήποτε προνοίας ἐν τῇ νομοθεσίᾳ τῆς Κύπρου θὰ ἰσχύῃ ἡ δευτέρα.

Ἄρθρον 10ον

Ὁ ἰατρός ὀφείλει νὰ καταστήσῃ γνωστὸν εἰς τοὺς βοηθοὺς του καὶ εἰς πρόσωπα τὰ ὁποῖα προπαρασκευάζονται διὰ τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα καὶ συμμετέχουν εἰς ἱατρικὰς λειτουργίας ὅτι ὑποχρεοῦνται νὰ τηροῦν ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν.

Ἄρθρον 11ον

Ὁ ἰατρός δικαιούται — ἀλλὰ δὲν ὑποχρεοῦται — εἰς ἀποκάλυψιν, ἐὰν ἔχη ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ μυστικοῦ, ἢ ὅταν ἡ ἀποκάλυψις εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν διατήρησιν ἐνὸς ὑψηλοῦ ἠθικοῦ νόμου, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς υγείας ἀτόμου ἢ ὁποῖα ἀπειλεῖται ὑπὸ ἄλλου ἀτόμου.

"Αρθρον 12ον

Ἐάν πολλοὶ ἰατροὶ συγχρόνως ἢ ἀλληλοδιαδόχως ἔχουν ὑπὸ θεραπείαν τὸν ἴδιον ἀσθενῆ, ἀπαλλάσσονται ἀμοιβαίως τῆς ὑποχρέωσης τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου.

"Αρθρον 13ον

Καταστάσεις καὶ ἀποτελέσματα ἐξετάσεων ὑποκείμενα εἰς τοὺς κανονισμοὺς τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου δύνανται ν' ἀνακοινωθοῦν, διὰ σκοποὺς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης καὶ διδασκαλίας, μόνον ἐάν διὰ τῆς ἀνακοινώσεως δὲν παραβλάπτονται τὰ καλῶς νοοῦμενα συμφέροντα τοῦ ἀσθενοῦς ἢ ἂν οὗτος κατηγορηματικῶς συμφωνῇ πρὸς τοῦτο.

"Αρθρον 14ον

Ἡ αὐστηρὰ τήρησις τοῦ ἱατρικοῦ ἀπορρήτου ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν παντὸς ἱατροῦ παρέχοντος τὴν ἱατρικὴν συνδρομὴν μέσῳ Ὄργανισμῶν, ἢ ἰδρυμάτων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Οἰαδήποτε δήλωσις ἀντικειμένη πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου ἀπαγορεύεται.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἱατρὸν νὰ ἐκδίδῃ πιστοποιητικὰ καταλληλότητος ἢ μὴ ἀνευ ὅμως ἀναφορᾶς εἰς τὴν φύσιν τῆς ἀσθενείας.

Κεφάλαιον Τέταρτον

ΙΑΤΡΙΚΗ ΑΜΟΙΒΗ — ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ

"Αρθρον 15ον

Ὁ ἱατρός παρέχει τὰς ὑπηρεσίας του ἐπ' ἀμοιβῆ. Δεδομένου ὅτι ὁ καθορισμὸς τοῦ ὕψους τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἱατροῦ ἐπαφίεται εἰς τὴν κρίσιν ἑνὸς ἐκάστου ἱατροῦ, τὰ κριτήρια ἐπὶ τῶν ὁποίων ἕκαστος ἱατρός δέον νὰ βασίζεται πρὸς καθορισμὸν τοῦ ὕψους τῆς ἀμοιβῆς του δέον νὰ εἶναι, μεταξὺ ἄλλων, αἱ δυσκολίαι καὶ ἡ ἔκτασις τῆς παρασχεθείσης ὑπηρεσίας, αἱ τοπικαὶ συνθήκαι, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ οικονομικὴ κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦς, ἢ τοῦ προσώπου ὅπερ θὰ πληρῶσῃ δι' αὐτόν.

"Αρθρον 16ον

Τὸ κατώτατον ὄριον ἱατρικῆς ἀμοιβῆς εἰς ἐκάστην ἰδιαίτερον περίπτωσιν ρυθμίζεται ὑπὲρ τῶν οικονομικῶς ἀσθενεστέρων ἀσθενῶν.

Διὰ τοὺς εὐπορωτέρους ἀσθενεῖς, εἴτε ἰδιωτικῶς εἴτε κρατικῶς περιθάλπονται, δέον ἢ ἀμοιβῆ νὰ εἶναι μεγαλυτέρα ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν ἐκάστης περιπτώσεως.

"Αρθρον 17ον

Τὸ ζήτημα τῆς ἱατρικῆς ἀμοιβῆς ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ χειρίζεται μετὰ λεπτότητος, διακριτικότητος καὶ μετριοπαθείας, ἀφιστάμενος πάσης ἐνεργείας ἢ ἀπαιτήσεως δυναμένης νὰ δικαιολογήσῃ κατ' αὐτοῦ μομφὴν ἐπὶ κερδοσκοπία ἢ αἰσχροκερδεία.

"Αρθρον 18ον

Ἡ ἐκ τῶν προτέρων κατ' ἀποκοπὴν ἀμοιβῆ ἀπαγορεύεται, ἐκτὸς εἰς περιπτώσεις ἐγχειρήσεως ἢ τοκετοῦ ἢ μιᾶς ἐιδικῆς θεραπείας.

"Αρθρον 19ον

Ὁ ἱατρός δύναται νὰ μὴ λαμβάνῃ ἀμοιβὴν ἀπὸ ἀπόρους ἀσθενεῖς. Κατὰ τὰ ἄλλα ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ μὴ παραβαίῃ τοὺς ὑφισταμένους κανονισμοὺς.

"Αρθρον 20όν

Προκειμένου περι έργαστηριακών εξετάσεων, χειρουργικών έπεμβάσεων ή νοσηλείας ιατρών, ούτοι υποχρεούνται να καταβάλουν μόνον τās πραγματικές δαπάνας, απαλλασσόμενοι, τής υποχρεώσεως όπως καταβάλουν οϊανδήποτε Ιατρικήν άμοιβήν.

"Αρθρον 21ον

Πάν άτομον άπολαμβάνον, διά νόμου ή κανονισμού, κοινωνικής άσφαλίσεως ή Ιατρικής περιθάψεως δέν θεωρείται άπορον έναντι του Ιατρού.

"Αρθρον 22ον

Οϊαδήποτε συστηματική και έσκεμμένη μείωσις του ύψους τής άμοιβής θάσει τής επικρατούσης εις τó έπάγγελμα κατά μέσον όρον άμοιβής θεωρείται ώς πράξις άθεμίτου συναγωνισμού προς συναδέλφους και έλλειψις σεβασμού προς τήν άξιοπρέπειαν του Ιατρικού λειτουργήματος και τά πραγματικά συμφέροντα τής κοινωνίας τιμωρείται δέ δι' αυστηράς πειθαρχικής ποινής.

"Αρθρον 23ον

Άπαγορεύεται ή χορήγησις ποσοστών εις Ιατρούς εις περιπτώσεις καθ' ός ούτοι παραπέμπουν άσθενείς προς συναδέλφους άλλων ειδικοτήτων, έκαστος δέ Ιατρός δέον να περιορίζεται εις τήν άπ' ευθείας εισπραξιν τής προς αυτών οφειλομένης άμοιβής.

"Αρθρον 24ον

Ο Ιατρός δέν δύναται άνευ έντολής ή συγκαταθέσεως του οικείου Ιατρικού Συλλόγου να γνωμοδοτήσει κατά πόσον άμοιβή όρισθείσα ή εισπραχθείσα υπό συναδέλφου του είναι λογική ή όχι.

"Αρθρον 25ον

Πρό τής συνάψεως οϊασδήποτε συμβάσεως ή όποια άφορα τήν εξάσκησιν του έπαγγέλματός του, ο Ιατρός υποχρεούται να υποβάλη ταύτην προς τήν Έπιτροπήν του οικείου Ιατρικού Συλλόγου διά να εξετασθῆ κατά πόσον έχουν ληφθῆ ύπ' όψιν ή άξιοπρέπεια, τó κύρος και τά συμφέροντα του Ιατρικού έπαγγέλματος.

"Αρθρον 26ον

Ο Ιατρός οφείλει επίσης να υποβάλλη εις τόν οικειον Ιατρικόν Σύλλογον προς εξέτασιν και επικύρωσιν α) Συμβόλαια διά τών όποιων συνάπτει συνεργασίαν με έπιχείρησιν, ή όποια κατασκευάζει ή διανέμει φάρμακα ή θεραπευτικά μέσα, β) Συμβόλαια σχετικώς με τήν εξέλιξιν, σύστασιν και γνωμοδότησιν διά φάρμακα ή θεραπευτικά μέσα.

"Αρθρον 27ον

Εάν ή Έπιτροπή του Ιατρικού Συλλόγου ένίσταται εις τήν επικύρωσιν υποβληθέντος συμβολαίου ο Πρόεδρος του Συλλόγου οφείλει να ειδοποιήσῃ σχετικώς τόν ένδιαφερόμενον Ιατρόν τó συντομότερον και ούχι άργότερον τών 4 έβδομάδων από τής υποβολής του συμβολαίου.

Κεφάλαιον Πέμπτον

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

"Αρθρον 28ον

Δέν επιτρέπεται εις τόν Ιατρόν να ζητηῆ ή λαμβάνῃ οϊασδήποτε φύσεως άνταμοιβήν από έργοστάσια, πώλητάς φαρμάκων ή βοηθητικών τής θεραπείας μέσων διά τήν σύστασιν ή τήν αναγραφήν αυτών έπι τών συνταγών.

*Άρθρον 29ον

Δέν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἱατρὸν νὰ πωλῆ δειγμάτα φαρμάκων.

*Άρθρον 30όν

Ἦ ἱατρὸς ὀφείλει νὰ προνοῆ ὅπως αἱ ἐκδιδόμενα ὑπ' αὐτοῦ γνωματεύσεις ἢ πιστοποιητικά διὰ φαρμακευτικά εἶδη καὶ θεραπευτικά μέσα μὴ χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ μὴ ἱατρῶν διὰ προπαγανδιστικούς σκοπούς.

Κεφάλαιον Ἑκτον

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ

*Άρθρον 31ον

Ἦ ἱατρὸς ὀφείλει νὰ διατηρῆ μετὰ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ σχέσεις ἀβρότητας καὶ γενναιοφροσύνης καὶ νὰ ἀπέχη πάσης ἐνεργείας δυναμένης νὰ παραβλάψῃ τὸ κύρος, τὴν ἀξιοπρέπειαν ἢ τὰ νόμιμα συμφέροντα αὐτῶν.

*Άρθρον 32ον

Ἦ ἱατρὸς ἔχει ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπερασπίζεται τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν συναδέλφων τοῦ ἔναντι πάσης συκοφαντίας ἢ ἐπικρίσεως.

Ἐάν συναδελφος κατηγορῆται εἰς μὴ ἱατρικούς κύκλους διὰ πράξεις ἢ παραλείψεις ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν υἰγιάν ἀσθενούς, ἢ ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν τιμὴν τοῦ ἱατρικοῦ σώματος, ὁ ἱατρὸς ὁ ὁποῖος λαμβάνει γνῶσιν τούτου ὀφείλει νὰ ἀναφερθῆ ἀμέσως εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ οἰκείου Ἰατρικοῦ Συλλόγου.

*Άρθρον 33ον

Ἰατροὶ ἐργοδοτούμενοι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἡμικρατικῶν ἢ ἄλλων Ὀργανισμῶν ὑπὸ συνθήκας μερικῆς ἢ πλήρους ἀπασχολήσεως ὀφείλουν νὰ συμμορφοῦνται πρὸς τοὺς Κανονισμοὺς τοῦ ἐργοδότη τῶν.

*Άρθρον 34ον

Ἰατρὸς περιερχόμενος εἰς ἐπαγγελματικὴν διάστασιν πρὸς συναδέλφους ὀφείλει νὰ ἐξαντλήσῃ τὰ εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ εἰρηρικὰ μέσα πρὸς διευθέτησιν διὰ συμβιβασμοῦ. Ἐάν δὲν ἐπιτευχθῆ ἱκανοποιητικὴ λύσις τῆς διαφορᾶς, ὁ ἱατρὸς ὀφείλει νὰ προσφύγῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἰατρικὸν Συλλόγον. Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπιτρέπεται νὰ φέρωνται εἰς τὴν δημοσιότητα ἐπαγγελματικά ἢ ἐπιστημονικά διαφοραί.

*Άρθρον 35ον

Ἀπαγορεύεται οἰαδήποτε ἱατρικὴ ἐπίσκεψις πρὸς ἀσθενῆ ὁ ὁποῖος νοσηλεύεται ὑπὸ ἑτέρου ἱατροῦ ἐν ἀγνοίᾳ τούτου ἢ ἄνευ ρητῆς συγκαταθέσεως αὐτοῦ, ἐκτὸς ἔάν ὁ ἀσθενὴς ἢ οἰκεῖοι αὐτοῦ ἀποποιοῦνται πλέον ὀριστικῶς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ θεράποντος ἱατροῦ καὶ ἀποδείξουν ὅτι ἔχουν διακανονίσει τὰς πρὸς αὐτὸν οἰκονομικὰς τῶν ὑποχρέωσεις.

*Άρθρον 36ον

Εἰς περιπτώσεις ἐπείγουσης φύσεως ἐπιτρέπεται ἢ ἔκτακτος παροχῆ βοήθειας πρὸς ἀσθενῆ, τοῦ ὁποῖου ὁ θεράπων ἱατρὸς ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται. Ὁ μετακληθεὶς ἱατρὸς ὀφείλει νὰ ἐνημερώσῃ σχετικῶς τὸν θεράποντα ἱατρὸν καὶ, ἐπανερχομένου τούτου, νὰ διακόψῃ τὰς ἐπισκέψεις του.

*Άρθρον 37ον

*Όσάκις ὁ ἀσθενὴς ἢ οἱ οἰκεῖοι του ζητοῦν τὴν σύστασιν ἱατρικοῦ συμβουλίου, ὁ θεράπων ἰατρός δικαιούται νὰ ὑποδείξῃ σύμβουλον τῆς ἐκλογῆς του, ὑποχρεοῦται, ὅμως, νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἐκλογὴν τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀσθενοῦς, ἐὰν αὐτὴ εἶναι διάφορος τῆς ἰδικῆς του. Ἡ προτίμησις τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τῆς οἰκογενείας του προέχει ἐπίσης ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη μετακλήσεως εἰδικοῦ ἱατροῦ.

*Άρθρον 38ον

Ἡ σύγκλησις τοῦ ἱατρικοῦ συμβουλίου γίνεται ὑπὸ τοῦ θεράποντος ἱατροῦ.

Τὸ συμβούλιον διευθύνει ὁ πρεσβύτερος τῶν ἱατρῶν ἢ ὁ ἱεραρχικῶς προϊστάμενος.

*Ἐὰν προκύψῃ διαφορά γνώμων, ὁ θεράπων ἰατρός γνωστοποιεῖ τὸ το εἰς τὸν ἀσθενῆ ἢ κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ, ζητεῖ δὲ τὴν συγκρότησιν ἐτέρου συμβουλίου. Ἐὰν ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀσθενοῦς προκρίνῃ τὴν γνώμην τοῦ συμβούλου ἱατροῦ καὶ ἀποκρούσῃ τὴν σύστασιν νέου συμβουλίου ὁ θεράπων ἰατρός δικαιούται νὰ ἀποσυρθῇ, ἢ νὰ ἀποποιηθῇ τὰς εὐθύνας ἐφ' ὅσον κρίνει τὴν γνώμην τοῦ συμβούλου ἱατροῦ ἀστοχον ἢ ἐπιθλασῆ.

*Άρθρον 39ον

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἱατρὸν νὰ ἀσκῇ τὸ ἐπάγγελμα του πλανοδῶς ἢ μεταβαίνων ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν.

*Ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἱατρὸν νὰ ἔχη ἱατρεῖα εἰς διάφορους περιοχάς.

Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις τὸ Συμβούλιον τοῦ ἱατρικοῦ Σώματος δύναται, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ οἰκείου τοπικοῦ ἱατρικοῦ συλλόγου, νὰ παραχωρήσῃ εἰς ἱατρὸν ὠρισμένης εἰδικότητος ἄδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος καὶ εἰς δευτέραν περιοχὴν ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἄλλος ἰατρός τῆς ἰδίας εἰδικότητος, ἢ ὁ ὑπάρχων ἀριθμὸς κριθῇ ὡς περιωρισμένος.

Κεφάλαιον *Ἐβδομον

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ — ΑΓΓΕΛΙΑΙ — ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

*Άρθρον 40ὸν

*Ἀπαγορεύεται ἡ καθ' οἰονδήποτε τρόπον προσωπικὴ διαφήμισις τοῦ ἱατροῦ, οἰαδήποτε δημοσίᾳ μνεῖα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἢ οἰαδήποτε ἄμεσος προπαγάνδα περὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, γενομένη καθ' ὑποκίνησιν ἢ ἐν γνώσει αὐτοῦ, πρὸς τὸν σκοπὸν προβολῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς ἐπικρατήσεως. Τοιαύτη συμπεριφορὰ εἶναι ἀναξία τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ταπεινωτικὴ, ἰδιαίτερος δὲ ὁσάκις ὁ ἰατρός προκαλεῖ ἢ ἐνθαρρύνει δημοσίως εὐχαριστίας ἢ διαφημιστικὰς δημοσιεύσεις.

*Άρθρον 41ον

Εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας τρίτα πρόσωπα ἢ ἐπιχειρήσεις, ἢ Σανατόρια, Νοσοκομεῖα, Ἰνστιτούτα ἢ Κλινικὰ χρησιμοποιοῦν τὸ ὄνομα ἱατροῦ, διὰ τὴν προβολὴν τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν των ἢ τὴν διαφήμισιν φαρμακευτικῶν των εἰδῶν ἢ θεραπευτικῶν μεθόδων, ὁ ἰατρός οὗτος ὀφείλει νὰ ἀντιδράσῃ διὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς τοιαύτης προπαγάνδας.

Δὲν θεωρεῖται ἔμμεσος προπαγάνδα ἐὰν ἐν Σανατόριον ἢ Κλινικὴ ἢ Ἰνστιτούτον ἀναφέρῃ εἰς τὰς ἀγγελίας του τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν διευθύνοντα ἱατρὸν μὲ τὸ ὄνομά του καὶ τὴν εἰδικότητά του.

*Άρθρον 42ον

Ἐπιτρέπεται ἡ δημοσίευσίς εἰς ἔντυπα ὠρισμένων ἐπαγγελματικῶν ἐδικοτήτων, ἢ εἰς τὸ ἐκφραστικὸν ὄργανον τοῦ Παγκυπρίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου, ἄρθρων ἢ ἐργασιῶν αἱ ὁποῖαι ἐξυπηρετοῦν ἀποκλειστικῶς ἐπιστημονικοὺς σκοποὺς.

*Άρθρον 43ον

Ἀγγελίαι εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον ἐπιτρέπονται μόνον διὰ τὰς περιπτώσεις ἐγκαταστάσεως ἱατροῦ εἰς ἓν οἶκημα πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος, μεταφορᾶς τοῦ ἱατρείου, ἀλλαγῆς τοῦ ἀριθμοῦ τηλεφώνου ἢ τῶν ὥρῶν ἐργασίας, ἀπουσίας τοῦ ἱατροῦ πέραν τῆς μιᾶς ἑβδομάδος καὶ ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Εἰς τὰς ἱατρικὰς ἀγγελίας ἐπιτρέπεται ὅπως μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἱατροῦ ἀναφέρονται ἢ εἰδικότης καὶ οἱ ἱατρικοὶ τίτλοι αὐτοῦ.

*Άρθρον 44ον

Τὸ κείμενον τῶν ἱατρικῶν ἀγγελιῶν δὲν πρέπει νὰ καταλαμβάνῃ χώρον ὕψους πέραν τῶν τριῶν ἰντῶν εἰς δύο στήλας.

Αἱ ἀγγελίαι ἐγκαταστάσεως δύνανται νὰ δημοσιευθοῦν ἐξ ἓν ὄλων φορᾶς εἰς μίαν ἢ περισσοτέρας ἑφημερίδας, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀγγελίαι τέσσαρας ἐν ὄλων φορᾶς εἰς μίαν ἢ περισσοτέρας ἑφημερίδας.

*Άρθρον 45ον

Ἀπαγορεύεται ἡ διανομὴ διαφημιστικῶν φυλλαδίων ἢ ἡ δημοσίευσίς διαφημιστικῶν κειμένων δι' οἰουδήποτε μέσου δημοσιότητος, ἢ ἡ τοιχοκόλλησις ἢ ἀνάρτησις εἰς δημόσιον χώρον διαφημιστικῶν πινακίδων ἢ ἐπιγραφῶν.

*Άρθρον 46ον

Ἡ ἱατρικὴ πινακὶς ἀναρτᾶται ἢ ἐντοιχίζεται μόνον πλησίον τῆς κυρίας εἰσόδου τοῦ μέρους ἐργασίας τοῦ ἱατροῦ.

Ὁ ἱατρὸς δύνανται νὰ ἀναγράφῃ ἐπὶ τῆς πινακίδος, πλὴν τοῦ ὀνόματός του, τὴν εἰδικότητά του ἢ τὰς λέξεις «ἱατρὸς ἐξασκῶν Γενικὴν Ἰατρικὴν», τοὺς ἱατρικοὺς τίτλους αὐτοῦ ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ὀνομασίαν τῆς Πανεπιστημιακῆς Σχολῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε τούτους, καὶ τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας λειτουργίας τοῦ ἱατρείου.

Τὸ μέγεθος τῆς ἱατρικῆς πινακίδος πρέπει νὰ κυμαίνεται ἐντὸς λογικῶν ὁρίων.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπιδεικτικὴ διακόσμησις τῶν ἱατρικῶν πινακίδων.

*Άρθρον 47ον

Ὁ χάρτης ἀλληλογραφίας, τὰ ἔντυπα συνταγῶν καὶ αἱ σφραγίδες δύνανται νὰ περιέχουν μόνον τὰ στοιχεῖα τῆς ἱατρικῆς πινακίδος, ὡς καὶ τὰς διευθύνσεις καὶ τὰ τηλέφωνα τοῦ ἱατρείου καὶ τῆς κατοικίας τοῦ ἱατροῦ.

*Άρθρον 48ον

Ὄταν ὁ ἱατρὸς μεταφέρῃ τὸ ἱατεῖον του εἰς ἄλλον μέρος δύνανται νὰ τοποθετήσῃ εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου ἐστεγάζετο προηγουμένως πινακίδα μὲ σχετικὴν εἰδοποίησιν.

*Άρθρον 49ον

Πινακίδες εἰς τὴν ἰδιωτικὴν κατοικίαν τοῦ ἱατροῦ πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὰς συνήθεις πινακίδας αἱ ὁποῖαι τοποθετοῦνται εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας.

Κεφάλαιον "Ογδοον

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ

"Αρθρον 50ον

Ούδεις ιατρός δύναται νὰ ἀποδεχθῆ διορισμὸν εἰς Κυβερνητικὰ Συμβούλια ἢ Σώματα, εἰς τὰ ὁποῖα προβλέπεται ἐκπροσώπησις τῶν ἰδιωτῶν Ἱατρῶν, ἄνευ τῆς ἐκ τῶν προτέρων ὑποδείξεως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Σ.Ι.Σ.

"Αρθρον 51ον

Ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς νομίμως λαμβανομένας ἀποφάσεις τοῦ οἰκείου καὶ τοῦ Παγκυπρίου Ἱατρικοῦ Συλλόγου καὶ νὰ ἐκπληροῖ εἰς τὸ ἀκέραιον τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντά του πρὸς αὐτούς.

"Αρθρον 52ον

Εἰδικώτερον ὁ ἱατρός ὑποχρεοῦται νὰ ἐγγράφεται ἀμέσως ὡς μέλος τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου τῆς πόλεως ἢ Ἐπαρχίας εἰς τὴν ὁποῖαν ἐγκαθίσταται ἐπαγγελματικῶς, νὰ προσέρχεται τακτικῶς εἰς τὰς συνελεύσεις τοῦ οἰκείου καὶ τοῦ Παγκυπρίου Ἱατρικοῦ Συλλόγου, νὰ μετέχη τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν καὶ νὰ συμβάλλῃ διὰ τῶν γνώσεων καὶ τοῦ ζήλου του εἰς τὴν προαγωγὴν καὶ ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τῶν. Ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ ἀναλαμβάνῃ καὶ ἐκτελεῖ προθύμως πᾶσαν ὑπηρεσίαν ἀνατιθεμένην εἰς αὐτόν, νὰ ἐκπληροῖ τὰς πρὸς τὸν οἰκεῖον Σύλλογον οἰκονομικὰς αὐτοῦ ὑποχρεώσεις τακτικῶς καὶ ἐγκαιρῶς καὶ νὰ μετέχη τῶν ψηφοφοριῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν καταλληλοτέρων κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὀργάνων διοικήσεως.

"Αρθρον 53ον

Ὁ ἱατρός ὑποχρεοῦται καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ μέχρι τέλους Φεβρουαρίου νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὸν οἰκεῖον Ἱατρικὸν Σύλλογον δῆλωσιν περιέχουσαν τὰ ἑξῆς στοιχεῖα : Ὄνομα, ἐπώνυμον, ὄνομα πατρός, ὄνομα μητρός, τόπον καὶ ἡμερομηνίαν γεννήσεως, ἐὰν εἶναι νυμφευμένος ἢ ὄχι, ἀριθμὸν καὶ ἡλικίαν τέκνων, ἰθαγένειαν, διεθυσσιν κατοικίας καὶ τοῦ ἱατρείου, τὴν ἱατρικὴν εἰδικότητα, καὶ δῆλωσιν κατὰ πόσον ἐξασκῆ ἢ ὄχι τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα.

Αἱ ἀλλαγαὶ διεθυσσεως τοῦ ἱατρείου καὶ αἱ μακροχρόνιοι ἀπουσίαι πρέπει ἐπίσης νὰ γνωστοποιῶνται εἰς τὸν οἰκεῖον Ἱατρικὸν Σύλλογον.

"Αρθρον 54ον

Πᾶν θέμα ἀναγόμενον εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν συμπεριφορὰν τῶν ἱατρῶν καὶ μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν παρόντων Κανονισμῶν ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεις τοῦ Παγκυπρίου Ἱατρικοῦ Συλλόγου.

"Αρθρον 55ον

Ἡ τροποποίησις, προσθήκη ἢ ἀφαίρεσις ἄρθρων τῶν παρόντων Κανονισμῶν γίνεται μόνον ὑπὸ τῆς Παγκυπρίου Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν ἱατρῶν.

"Αρθρον 56ον

Ἡ τήρησις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν παρόντων Κανονισμῶν εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ὅλους τοὺς ἱατροὺς, οἰαδήποτε δὲ παράβασις αὐτῶν συνεπάγεται κυρώσεις.

Οἱ παρόντες περὶ Ἱατρικῆς Δεοντολογίας Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ συγκληθείσης ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως τὴν 17ην Μαΐου 1970.